

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

GEBOORTEREGELING IN DALENDE LIJN.

Naar aanleiding van het stukje van collega VAN DER HOOG zou ik het volgende willen opmerken:

Wij moeten ons bij de geboorteregeling laten leiden door zuiver medische indicaties. Sociale indicaties zijn veel moeilijker te beoordeelen en zullen dus slechts met de grootste voorzichtigheid kunnen gebruikt worden.

De practijk toont echter aan, dat juist met die sociale indicaties allerzonderlingst wordt omgesprongen en dat de artsen maar al te vaak bereid worden gevonden om daadwerkelijke hulp in dezen te verleenen ook aan hen voor wie deze sociale indicaties slechts in hun verbeelding bestaan. En dan kan het zelfs gebeuren, dat deze groep menschen, die door de voorlichting der dagbladen veel wijzer zijn dan wij, niet meer tevreden is met de ouderwetsche anti-conceptioneële middelen, waarover collega VAN DER HOOG het heeft, maar het allernieuwste van ons verlangt in den vorm van een sterilisatie. Er worden, ook in ons land, zelfs artsen gevonden, die bereid zijn ook aan dit verlangen te voldoen.

Mij dunkt, het gevaar van de dalende lijn, waarover collega HAMMES het had, bedreigt onzen stand, juist in verband met het door collega VAN DER HOOG aangevoerde onderwerp, in hooge mate.

Caveant consules!

Boekelo, Februari 1936.

C. KOEK.

PSYCHOLOGIE EN PSYCHIATRIE.

Het alleszins gerechtvaardigde verlangen van den heer T. T. TEN HAVE, in dit *Tijdschrift* (1 Februari, bldz. 378 e.v.) geuit, heeft zeker mijn volle instemming. Hoe noodzakelijk een elementaire vóór-opleiding in psychologische vraagstukken geacht kan worden, hoe bitter weinig begrip onze studenten hebben (en kunnen hebben) van een psychologische denkwijze, hoeveel moeilijkheden zij dan ook ondervinden bij het met vrucht volgen van colleges over patho-psychologie en clinische psychiatrie, zal een ieder beseffen, die hierover kan meespreken. Ik kan het met den schrijver dan ook volmondig eens zijn, dat elementaire kennis van psychologie voor den toekomstigen arts van even groot belang dient te worden geacht als kennis van anatomie en physiologie. Argumenten zooals: een reeds bestaande overlading van het leerprogramma kan ik niet ernstig opnemen, daar het hier geldt het bijbrengen van de grondbeginselen eener geesteswetenschap, welke op het medisch handelen bij uitstek invloed heeft. Begrip van den medemensch is ook voor den arts werkelijk geen weelde en de wetenschappelijke grondslagen hiertoe kunnen slechts door de psychologie worden gelegd. Ik hoop, dat de wensch van den heer T. T. TEN HAVE niet al te langen tijd meer een „vrome” wensch zal blijven.

Leiden, Februari 1936.

E. A. D. E. CARP.

ARTSEN EN POSTZEGELS.

Mag ik de collectie postzegels, door de heeren VAN WERSCH en WOLFF onder dit motto bijeengebracht, nog met enkele exemplaren en groepen uitbreiden?

Groep 1: Artsen wegens hun verdiensten op medisch terrein: aan dit twaalfstal 1) heb ik niets kunnen toevoegen.

Groep 2: Artsen, zonder dat een bepaald persoon bedoeld is: leek mij eveneens volledig.

Groep 3: Artsen wegens verdiensten op niet-medisch terrein: Op het zegel van de Philippijnen 1) staat volgens YVERT 1935 (no. 204) niet R. Y ALFONSO, maar RIZAL, over wien ik geen nadere bijzonderheden kon vinden. DUNANT was geen arts.

Groep 4: Verpleegsters en verplegers: Estland (1921), Luxemburg (1925), Saargebied (1926), Nieuw Zeeland (1930), Ver. Staten 1) (1931) en Estland (1933).

Groep 5: Sanatoria e. d.: België (1932), Roemenië (1932) en mogelijk Letland (1930) en Zweden (1931).

Groep 6: E.H.B.O. en hulp aan invaliden: Letland (1932, E.H.B.O.?), Nederland 1) (1931, doofstommenleeraar), Saargebied (1926, blindengeleide) en Bosnië 1) (1916, idem).

Groep 7.: Medische symbolen en hulpmiddelen (voor zoover deze zegels niet onder andere groepen vallen): Bosnië 1) (1916, wondverband), België (1922, idem), Denemarken (1929, Aesculaapstaf) en Duitschland (1924, „die Kranken pflegen”).

Groep 8: Niet-artsen, die op medisch terrein belangrijk werk hebben verricht: Zwitserland 1) (1928, DUNANT) en Duitschland (1926, GOETHE(GOETHE-beentje of os incisivum, werveltheorie)).

Het leek mij moeilijk van bijvoorbeeld alle Zuid-Amerikaansche presidenten na te gaan, of zich daaronder geen voormalige medicinae studiosi bevinden. Daarom heb ik PILSUDSKI ook niet in de verzameling opgenomen.

Te zamen een mooie collectie van een kleine honderd zegels.

Groningen, Februari 1936.

G. J. FORTUIN, *semi-arts*.

GENEESKUNDE EN POSTZEGELKENNIS.

Als verzamelaar van postzegels stelde ik bijzonder belang in het stuk „Artsen en postzegels” door L. VAN WERSCH en W. H. WOLFF. Aan het verzoek van de schrijvers hun mededeeling aan te vullen, voldoe ik gaarne.

België. In 1923 verscheen een postzegel met een oorlogsinvalide op krukken. Mijns inziens kan men de postzegels van 1931 met de beeltenis van koningin ELISABETH van België, die vóór haar huwelijk haar vader, den aartshertog KAREL THEODOOR VAN BEIEREN als verpleegster assisteerde, wegens haar vele verdiensten voor de gewonden in den grooten oorlog, hiertoe ook rekenen.

Cuba gaf ter herinnering aan het feit, dat 100 jaar te voren dr. CARLOS Y FINLAY geboren was, in 1933 een postzegel uit met zijn beeltenis, daarmee eerende den Cubaanschen arts, die aantoonde, dat de gele koorts werd overgebracht door den muskiet: *Aedes Aegypti*.

Denemarken gaf in 1929 een postzegel uit ter bestrijding van den kanker.

Duitschland. Naast den SCHILLER postzegel moet men ook den GOETHE postzegel noemen. GOETHE struikelde bij een bezoek aan een Venetiaansch kerkhof over een schedel, tengevolge waarvan de kiem van zijn schedeltheorie in hem oprees.

Estland gaf in 1921 en 1933 Roode Kruispostzegels uit, waarop afbeeldingen van patiënt en verpleegster.

Mozambique. In 1920 werd een postzegel uitgegeven ten voordeele van in den oorlog gewonden, die worden afgebeeld.

Het Saargebied gaf in 1926 een weldadigheidspostzegel uit, waarop men een patiënt met verpleegster ziet.

Turkije. In 1910, 1918 en 1926 verschenen weldadigheidspostzegels, waarop afbeeldingen van patiënt en verpleegster.

Uruguay gaf in 1930 een weldadigheidspostzegel uit waarop een man met kruk en verbonden been.

Vereenigde Staten van Noord-Amerika. In 1931 werd een postzegel uitgegeven ter herinnering aan het 50-jarig bestaan van het Amerikaansche Roode Kruis, opgericht door CLARA BARTON.

Brussel, Februari 1936.

H. C. VAN DEN VRIJHOEF.

1) Reeds in het artikel van de heeren VAN WERSCH en WOLFF genoemd.